

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 527/2025
07.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Горана Девића, због продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. и члана 61. став 1. и 5. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости адвоката Ненада Трифковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К.1385/2019 од 01.12.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 205/24 од 18.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 07.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости адвоката Ненада Трифковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К.1385/2019 од 01.12.2023. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 205/24 од 18.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К.1385/2019 од 01.12.2023. године окривљени Горан Девић је оглашен кривим због извршења продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. и члана 61. став 1. и 5. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 5 (пет) година и на новчану казну у износу од 500.000,00 (петстохиљада) динара коју је дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, с тим што у оправданим случајевима суд може дозволити да окривљени новчану казну плати у ратама, при чему рок исплате не може бити дужи од једне године, а ако окривљени не плати новчану казну у одређеном року суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, а ако окривљени плати само део новчане казне суд ће остатак казне сразмерно заменити казном затвора.

Истом пресудом усвојени су имовинскоправни захтеви оштећених и то оштећене АА у износу од 10.546.993,60 динара, оштећене ББ у износу од 560.000,00 динара и оштећене ВВ у износу од 4.611,600 динара, па је окривљени обавезан да овим оштећенима исплати досуђене имовинскоправне износе у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, док су оштећени ГГ, ДД и ЋЋ ради остваривања

имовинскоправног захтева упућени на парнични поступак. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка који се односе на трошкове заступања оштећених и трошкове вештачења, а чији износ ће бити одређен посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 205/24 од 18.12.2024. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Горана Девића лично и његових бранилаца, па је потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду К.1385/2019 од 01.12.2023. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је адвокат Ненад Трифковић, због повреда закона из члана 438. став 1. и 2, члана 439. и члана 440. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да укине правноснажну пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 205/24 од 18.12.2024. године и предмет врати на поновно суђење или да у односу на окривљеног донесе ослобађајућу пресуду.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости адвоката Ненада Трифковића у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, нашао да је захтев за заштиту законитости недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том закону.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац), окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Из списка предмета произилази да је у кривичном поступку против окривљеног Горана Девића у предмету Основног суда у Новом Саду К.1385/2019 све до његовог правноснажног окончања пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 205/24 од 18.12.2024. године, којом је потврђена првостепена пресуда Основног суда у Новом Саду К.1385/2019 од 01.12.2023. године, изабрани бранилац окривљеног Горана Девића био адвокат Ненад Трифковић, те да је наведени адвокат писаним пуномоћјем од дана 30.09.2016. године овлашћен за заступање окривљеног само у поступку истраге, а да је након тога окривљени најпре усмено на записнику о главном претресу одржаном дана 19.04.2021. године, а потом и писаним пуномоћјем од дана 12.09.2022. године овластио адвоката Ненада Трифковића за заступање само до правноснажног окончања кривичног поступка. У списима предмета се не налази пуномоћје којим се адвокат Ненад Трифковић овлашћује од стране окривљеног Горана Девића за подношење захтева за заштиту законитости као ванредног правног лека, нити је такво пуномоћје приложено уз поднети захтев.

Имајући у виду напред цитиране законске одредбе, те чињеницу да из списка предмета произилази да подносилац захтева за заштиту законитости - адвокат Ненад Трифковић није пуномоћјем овлашћен од стране окривљеног Горана Девића за подношење предметног захтева за заштиту законитости као ванредног правног лека и следствено томе у конкретном случају нема својство браниоца окривљеног, то је стога

Врховни суд предметни захтев одбацио као недозвољен, јер је поднет од стране неовлашћеног лица.

Из напред изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. ЗКП, Врховни суд је донео одлуку као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић